PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXVI — 858 (6292) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 30 martie 1970

RAPID ȘI-A CONSOLIDAT POZIȚIA ÎN FRUNTEA PLUTONULUI

● Derbyul etapei a revenit outsiderului ● Giuleștenii, singurii învingători în deplasare ● Drawul de la Cluj a complicat zona „lanternei roșii" ● Victorii scontate la Iași, Pitești, Craiova, Ploiești și Arad

Fără tele...

Soluția ideală, ieri, pentru cronicarul avid de fotbal ar fi fost un drum la Brașov, cu tele-uvertură și Steagul roșu — Rapid în vedetă. Pînă la urmă, însă, am preferat varianta cealaltă, adică un cuplaj tribună-radio, dat fiindcă micul ecran, în ciuda eforturilor sale, nu izbutește să ofere decît cel mult 40 la sută din viața atît de palpitantă a unui meci de fotbal. Așa se face că am privit „în direct" eternul **derby** și l-am ascultat (doar) pe adevăratul **derby**, în care erau angajate energii psihice binecunoscute, cu Marin Bărbulescu, Valentin Stănescu, Dan, Răducanu și Adamache în reprezentație.

Ieri a fost etapa Rapidului.

Ieri, Steaua a frînt aripile de ceară ale lui Pîrcălab, învingînd un Dinamo dezorientat, în care simplul fapt că vechiul combatant Gergheli a fost cel mai bun om al echipei sale spune foarte mult.

Ieri, Rapid a răsturnat masa cu ghiocuri și porumbi a lui Valentin Stănescu, forțînd demarajul spre titlu.

Desigur că cele 6 puncte care separă pe Rapid de Dinamo ar putea să pară o surpriză de mari proporții. Dar, explicația nu mi se pare dificilă. Astăzi, apărarea Răducanu — Lupescu — Dan este exact ceea ce a fost cîndva apărarea campioană Datcu — Nunweiller III — Nunweiller IV, într-o perioadă cînd Dinamo nu prefera Prezentului o Tinerețe incertă. (După cum astăzi, dacă tabelele electronice de la Guadalajara includ, în programul lor, numele ROMÂNIA, asta se datorează în primul rînd „triunghiului de fier" de la Lausanne).

Ieri, Steaua a cîștigat pe merit, pentru că a anihilat cu inteligență presupusele puncte de forță ale dinamoviștilor. Nu e mai puțin adevărat, însă, că golul lui Tătaru a fost consecința unor greșeli greu de imaginat: Ștefănescu a avut în față un culoar mai lat decît Prospectul Nevski, iar Andrei a prins, în afara careului, o minge pe care Răducanu ar fi preluat-o ușor cu piciorul, degajînd-o ca un stoper, sau driblînd ca un înaintaș. (Desigur că Steaua a mai avut și alte ocazii, dar, deocamdată, Ștefănescu are doar mișcarea legănată a lui Constantin — nu și eficacitatea maestrului).

Meciul de la Brașov l-am auzit. Dar, aș putea spune că l-am și văzut. Numele lui Răducanu a fost rostit de nenumărate ori în ipostaze plastice. Cel al lui Dan (sau Lupescu) — de asemenea. A fost, îmi închipui, o reeditare a performanței „triunghiului de fier" de la Lausanne, cu Lupescu în distribuție.

Rapid e, deci, lider. E lider pentru că cele cinci piese ale sale sînt bine încadrate de șase pioni activi. Și mai cred că e lider pentru că știe, mai bine decît alții, să-și vindece copiii de pojar.

Ioan CHIRILA

Fază din derbyul etapei. Dinu, urcat în atac, luptă în aer cu Sătmăreanu și Negrea. Foto: THEO MACARSCHI

Un derby salvat de... outsider

Lume multă, ieri, pe „23 August", atrasă de acest etern derby al fotbalului nostru și desfășurat sub semnul pregătirilor pentru turneul final al campionatului mondial.

Parcă totul contribuia la ambianța premexicană: și cei cîțiva tricolori aflați pe gazon, și arbitrul, ales să conducă la „El Mundial", și prezența la masa presei a antrenorului-selecționer Angelo Niculescu, atent la cel mai neînsemnat amănunt în evoluția selecționabililor.

Dar ceea ce trebuia să însemne un derby în adevăratul sens al cuvîntului — demn de renumele unui Gergheli, Dumitrache, Radu Nunweiller, Creiniceanu, Pîrcălab etc. precum și de momentul de care aminteam mai sus — s-a transformat într-un joc specific de campionat și nu de cea mai bună speță. A învins, în cele din urmă, PE DEPLIN MERITAT, Steaua lui... *Cristache, Ciugarin* și *Ștefănescu* în dau-

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

REZULTATE TEHNICE

Dinamo București — Steaua 0—1 (0—1)
Politehnica — Dinamo Bacău 1—0 (0—0)
Steagul roșu — Rapid 0—1 (0—0)
F.C. Argeș — „U" Cluj 3—1 (1—1)
Petrolul — Farul 2—0 (2—0)
C.F.R. — Crișul 0—0
Univ. Craiova — A. S. Armata 2—1 (1—0)
U.T.A. — Jiul 1—0 (0—0)

ETAPA VIITOARE

A.S. Armata — Steaua
Jiul — F.C. Argeș
Rapid — U.T.A. (considerat de ziarul SPORTUL derbyul etapei)
Politehnica — C.F.R.
Dinamo Bacău — Univ. Craiova
Dinamo Buc. — Steagul roșu
Farul — Crișul
„U" Cluj — Petrolul

CLASAMENT

1. RAPID	19	11	4	4	27—17	26
2. F.C. ARGEȘ	19	9	4	6	36—24	22
3. UNIV. CRAIOVA	18	8	6	4	25—22	22
4. U.T.A.	19	10	2	7	27—26	22
5. STEAUA	19	9	3	7	41—24	21
6. DINAMO BUCUREȘTI	19	9	2	8	34—26	20
7. „U" CLUJ	19	6	8	5	26—23	20
8. STEAGUL ROȘU	19	9	2	8	25—27	20
9. PETROLUL	19	7	5	7	20—19	19
10. JIUL	19	8	3	8	22—25	19
11. DINAMO BACAU	19	7	5	7	28—32	19
12. FARUL	19	8	2	9	25—27	18
13. C.F.R. CLUJ	19	6	4	9	16—27	16
14. CRISUL	18	6	3	9	23—32	15
15. POLITEHNICA	19	6	2	11	21—25	14
16. A.S. ARMATA	19	3	3	13	13—33	9

TRANSFERUL DE ENTUZIASM

Parcă s-a petrecut un miracol. Pereții sălii unde ne găseam reuniți într-un modest colocviu s-au destrămat, iar noi pluteam, ca-n vis, într-un univers de stînci și păduri, de lumini solare și culori vegetale, de legende și balade încă neștiute, purtați de glasul vibrînd, poate, de emoție, dar mai sigur de patos al Mariei Ioniță, care venise din Apuseni ca să ne povestească cum a izbutit să facă turiști împătimiți din elevii săi, pui de moți ce drumetesc — și așa — în fiecare zi, pe kilometri întregi de urcușuri și coborîșuri de acasă la școală și înapoi.

A cunoscut și ea amărăciunea nereușitei la prima încercare. Ar fi putut să și renunțe la ideea de a umple timpul liber al școlarilor din Răcătău cu această activitate deopotrivă de utilă și atrăgătoare. Fără remușcări! Pentru că Maria Ioniță nu are o specialitate care să-i fi creat obligații în această privință. Nici geografia, nici științele naturii, nici chiar educația fizică, ci româna. Dar acest dascăl care, în pofida celor zece ani de activitate la catedră, păstrează nealterate și prospețimea și entuziasmul adolescenței, a chemat în sprijinul ideii sale propria-i pasiune pentru cunoașterea profundă a tot ceea ce o înconjoară: numele piscului din zare și al florii de lîngă potecă, vechimea așezării natale sau obiceiurile aduse de peste veacuri din generație în generație, tîlcul numelui unei stînci sau al pîrîului ce străbate satul și cîte altele!

Iată cum s-a făcut că acești copii din Țara moților, copii care nu ignorează farmecul bărbătesc al sportului — întrecîndu-se în competiții de fotbal sau de tir cu arcul — au fost prinși în mreaja unui cerc de etnografie și folclor. Acuma — da! — colindau cu un rost satul lor risipit pe culmi și împrejurimile lui. Pasul lor, ușor și sprinten, i-a purtat, în ultimii ani, pe distanțe enorme. Fără să simtă saturația umbletului cotidian. Această saturație era anulată de interesul care îi mîna în expedițiile lor.

Drumeția căpătase un sens, elevii aveau conștiința unei responsabilități. O responsabilitate acceptată cu plăcere, cu entuziasm. Pentru aceasta, însă, fusese nevoie ca cineva să realizeze cu tact, cu răbdare, un transfer de entuziasm din propriile și generoasele sale disponibilități în inima îndeobște atît de receptivă a copiilor.

Dacă am pune alături de Maria Ioniță pe ghizii care își părăsesc cu dezinvoltură turiștii cînd ajung la locul de destinație pentru a-i reîntîlni cînd sosește clipa plecării, aceștia ar trebui să roșească (dacă mai sînt în stare de așa ceva!). Fiindcă ceea ce realizează un dascăl cu elevii săi, adică a da conținut unei excursii, trebuie să-l preocupe și pe ghidul turiștilor maturi.

Și s-ar mai putea reține un lucru. Că transferul amintit este o operație care se poate efectua și în alte compartimente ale activității dedicată dezvoltării fizice a tineretului. Cu mulți sorți de reușită. Dar numai îndeplinind o condiție primordială. Să dispunem de această prețioasă materie primă: entuziasmul.

Sebastian BONIFACIU

S-AU ÎNCHEIAT NAȚIONALELE INDIVIDUALE DE JUDO

Trei campioni și-au păstrat titlurile

● RECALIFICĂRILE AU FĂCUT RAVAGII PRINTRE PRETENDENȚII LA PRIMELE LOCURI ● I. KAUPERT I. HERMAN ȘI GH. BOȘCU ÎMBRACĂ PENTRU A DOUA OARĂ TRICOUL ● O GRAVĂ EROARE DE ARBITRAJ

Ultimele dueluri ale finalelor naționale individuale de judo (seniori) s-au consumat ieri (dimineață și seara) în sala Floreasca.

În reuniunea de dimineață, recalificările au făcut ravagii printre mulți pretendenți la tricourile de campioni. Mai întîi a „căzut" campionul categoriei 63 kg. E. Georgescu (I.O.R.), care își legase ultimele speranțe de recalificări (sîmbătă pierduse în fața giuleșteanului D. Georgescu). De astă dată l-a întîlnit pe L. Savin (I.E.F.S.), de care a fost învins prin yusei gachi (superioritate tehnică), fiind astfel scos definitiv din cursa pentru recucerirea titlului. Regretabil, însă, că, supărat de insucces, a refuzat să se prezinte la următoarea partidă, pentru locurile 5—6 (el, campionul, să lupte pentru un astfel de loc?). Apoi, la categoria 70 kg, campionul ediției de anul trecut, N. Ezechil (Politehnica Timișoara), după o necruțătoare uchi-mata (aruncare cu șoldul prin secerarea din interior a coapsei) ce a pus capăt partidei cu I. Marinescu (Politehnica Buc.), s-a accidentat în meciul cu V. Sarchisian (I.O.R.), îndepărtîndu-se iremediabil de prima treaptă a podiumului.

Tot recalificările au oprit și ascensiunea spre titlu a lui Gr. Dan (Universitatea Buc.), clasat pe primul loc în seria sa la catego-

Costin CHIRIAC

(Continuare în pag. a 2-a)

STRIGĂTUL LUI EZECHIL

Există în ritualul luptei de judo cîteva elemente unice, nemaiîntîlnite altundeva; elemente pitorești și inedite ce conferă acestui sport o aură de vrajă și mister, de altfel și nevăzutele forțe ce explică larga audiență a judo-ului la tineret. Iar din suita lor cel mai frapant rămîne, desigur, strigătul de luptă, acel semnal prelung emis de judoka în momentul cînd pornește spre adversar, numai cu o clipă mai devreme de a-și încleșta mîinile în chimonoul lui.

Semnificația strigătului — așa cum o traduc fidelii interpreți ai modelului nipon — este ruperea totală de contingent și concentrarea asupra unei singure ținte: victoria. Iar Ezechil (pînă aseară campionul nostru la 70 kg.), de departe cel mai reușit interpret al acestui monolog sonor, aceasta vrea să transmită: „De acum voi face totul să te supun; voi arunca în luptă toată știința, îndemînarea și forța mea. Trebuie să cuceresc victoria!" Victorie care, de doi ani încoace, numai de partea lui a stat.

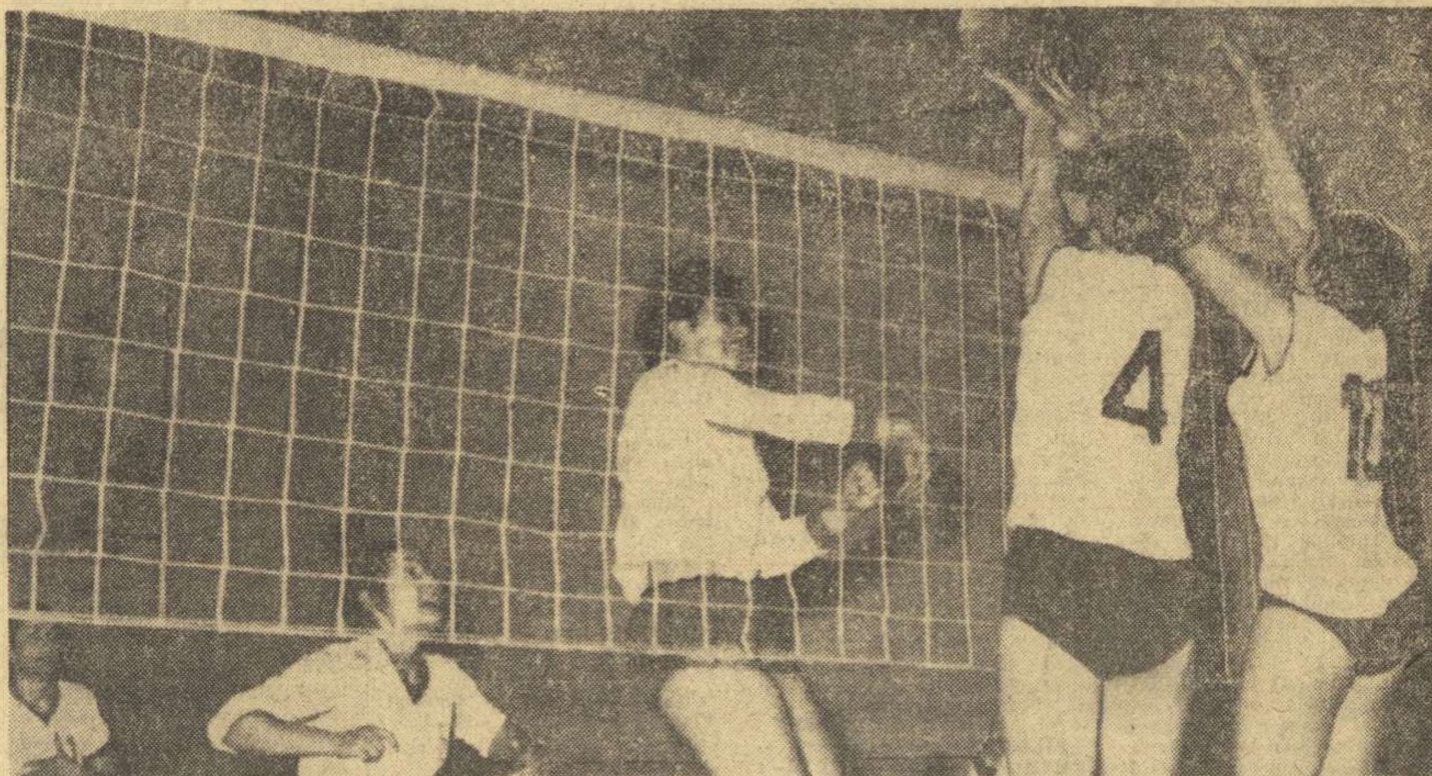
Și ieri, în semifinalele competiției, Ezechil a strigat tare și prelung. De-a răscolit tribunele. Ținea să avertizeze — și să se convingă pe sine totodată — că în fața lui nu există obstacol. Și n-a existat pînă în momentul cînd, într-un suprem efort, mușchiul intercostal i-a cedat. Și atunci Ezechil a strigat din nou. Dar nu de durere a strigat, ci pentru faptul că apăruse în calea lui neprevăzutul pe care, omenește, nu-l mai putea depăși.

Și astfel de strigăte au mai emis și acele vijelioase talente arădene, Doru Hîrșan și Ionel Lazăr, și Cosma, acel senior al „greilor", și devotatul Aurel Barbu. și campionul universitarilor — Gheorghe Marchiș. Dar strigătul lor înăbușit n-a mai ajuns pînă în tribune, estompat fiind de celelalte strigăte, cele de victorie. lansate de cei cinci campioni republicani.

Nușa MUSCELEANU

S. Lucea (I.E.F.S.) învinge spectaculos pe campionul de anul trecut, E. Georgescu (I.O.R.). Foto: M. THEO

Lidera clasamentului, Penicilina Iași, a obținut o nouă victorie, de data aceasta la București, în fața echipei Rapid pe care a învins-o cu 3—0. În foto: un nou atac al ieșencelor, căruia blocajul rapidist nu i-a putut face față.

Foto: M. FELIX

Citiți în pag. a II-a amănunte asupra jocurilor disputate în campionatele naționale de volei.

Victorii ale tinerilor noștri popicari

România B—Ungaria 2645-2480 (f) și 5614-5438 (m)

Întîlnirea dintre echipele (f și m) secunde ale țării noastre și reprezentativele Ungariei, cotate printre favoritele apropiatelor campionate mondiale de popice de la Bolzano, a durat 6 ore și jumătate. Destul de obositor pentru spectatori — aceiași pe care îi întîlnim de obicei la meciurile divizionare sau la cele din campionatul municipal — care, însă, nu și-au părăsit locurile pînă la închiderea festivă a concursului. O adevărată performanță de răbdare! Disputele secunzilor cu încercații lor adversari au avut, spre deosebire de cele de sîmbătă, cînd s-au întîlnit primele garnituri, un plus de atrac-

Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. a 2 a)

Hocheiștii români — învingători

Steaua a cîștigat turneul internațional de hochei

Campioana țării, Steaua, a repurtat aseară o frumoasă victorie întrecînd cu 4—3 (2—0, 2—3, 0—0) pe Slezan Opava, la capătul unui meci de mare luptă. Succesul hocheiștilor bucureșteni, absolut meritat, se datorește, după părerea noastră, în principal următorilor factori: angajamentului fizic total cu care bucureștenii au abordat partida (ah, dacă reprezentanții țării noastre ar fi jucat la fel la C.M.!), apărării atente, excelent conduse de Varga, cît și felului în care — în momentele dificile — au știut să fructifice ocaziile, să-și scoată adversarii din ritm. Scorul nu reflectă însă superioritatea echipei Steaua, care — mai ales în primele 20 de minute, cînd a dominat net — a avut cel puțin 3, 4 ocazii foarte favorabile, care ar fi putut fi tot atîtea goluri. Din păcate, hocheiștii cehoslovaci, care ne-au arătat că știu să cîștige (dar nu să și piardă) au imprimat, pe alocuri, acestei partide, o notă de duritate excesivă. Bucureștenii au răspuns și astfel am asistat la cîteva încăierări penibile.

Cele 7 puncte au fost realizate, în ordine, de Gheorghiu (min. 8, de fapt, un autogol al cehoslovacilor), Ștefanov (min. 15, cînd Steaua se afla în inferioritate numerică), Zurek (min. 24 și 30), Cosma (min. 31). Scorul a devenit astfel 3—2 pentru oaspeți. Apoi, Ioniță (min. 32) și Kalamar (min. 39) au stabilit scorul final.

N. Marin și N. Turceanu au condus un meci foarte dificil.

În deschidere, Dinamo București a întîlnit în Avîntul Miercurea Ciuc, o adversară decisă să-și vîndă cît mai scump pielea. Bucureștenii au cîștigat cu 3—2 (2—0, 0—1, 1—1). Au marcat: Moiș (min. 13), Axinte (min. 19), Huțanu (min. 52) pentru Dinamo, Bașa (min. 32) și Baka (min. 47) pentru Avîntul.

Au arbitrat Fl. Gubernu și M. Persineanu.

CLASAMENT

1. Steaua	3	3	0	0	16:7	6
2. Slezan Opava	3	2	0	1	26:8	4
3. Dinamo	3	1	0	2	5:14	2
4. Avîntul M. Ciuc	3	0	0	3	8:26	0

Romeo VILARA